

26.45x22.03	1	עמוד 19	הפלט	16/01/2026	96615260-5
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

התוכנית המקורית של מחולל התנועה הציונית:

התוכנית המקורית של מחולל התנועה הציונית:

"ההתנצרות ההמונית תיעשה בתהלוכות חגיגיות ובצלצול פעמונים; לא באורח מבוש, כדרך שעשו זאת יחידים עד עכשיו, כי אם בגאווה"

קטעים מדהימים ומזעזעים מיומנו האישיים של המנהיג הלאומי, שאומתו עתה באמצעות החשיפה הפומבית שיזם 'הארכיון הציוני המרכזי'

■ ש. ישראלי

היד המקורי, עם אפשרות של תרגום לעברית. בהודעה שפירסם 'הארכיון הציוני המרכזי', נכתב: "כתבי היד והמסמכים ניתנים לצפייה באיכות מעולה ומספקים את ההזדמנות לחוות את ההיסטוריה דרך הטקסט המקורי". "פותחים את דפי ההיסטוריה. חיקרו את היומן של תיאודור הרצל בכתב ידו". "צאו למסע בעקבות עומק המחשבה ומורכבות רעיונותיו של תיאודור הרצל, אבי הציונות המדינית המודרנית". "כעת כל אחד יכול להיכנס אל תוך ראשו של מחולל התנועה הציונית" - נכתב בהודעה לעתונות.

אז הרמנו את הכפפה. בדקנו ומצאנו את הדפים ביומן בהם נמצאים הקטעים המרשימים שפורסמו בשעתו.

לא צריך להעמיק הרבה על מנת להבין מתוך דפי היומן הללו את "עומק המחשבה ומורכבות רעיונותיו", וגם לא צריך מאמץ רב כדי "להיכנס אל תוך ראשו של מחולל התנועה הציונית" - כדי להסיק שמדובר במסית ומדיח, שבשלב ראשון תוכנן בדמינו להוביל המוני יהודים להתנצרות רח"ל, וגם בחייו הפרטיים אימץ מנהגים נוצריים, ובשלב מאוחר יותר החליט לבצע את מזימתו בצורה "אלגנטית" יותר, באמצעות שיווק 'חזון לאומי' של הקמת 'מדינת היהודים', ובכך להוביל לשמד מתוכם מיליוני יהודים תמימים שאבדו לעם ישראל מאז נסחפו אחרי הרעיון הציוני.

וכך מספר מייסד התנועה הציונית ביומנו (מתוך כתב היד בגרמנית, ע"פ התרגום לעברית של 'הארכיון הציוני המרכזי'):

"אני נזכר עכשיו עוד בשתי תפיסות של השאלה ופתרונותיה שהיו לי בשנים הללו. לפני כשנתיים ביקשתי לפתור את שאלת-היהודים בעזרת הכנסייה הקתולית, לפחות באוסטריה. רציתי למצוא מהלכים אל האפיפיור, אך לא לפני שתהיה מובטחת לי עזרתם של שליטי הכנסייה

המבוגרים שבין קוראינו אולי זוכרים את סידרת המאמרים תחת הכותרת הפרובוקטיבית "הבה נתבוללה", שהופיעה בעתון "תד נאמן" לפני ארבעים שנה בדיוק, בחודש טבת תשמ"ו. אותם מאמרים שנכתבו על ידי נ. זאבי, חשפו אמירות מחרידות של ראשי התנועה הציונית שבתקופות שונות של חייהם העלו הצעות של המרת דת והתבוללות המונית כפיתרון מוצהר לבעיית האנטישמיות.

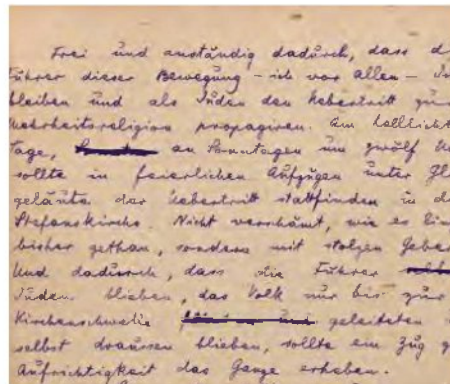
החומר שנחשף במאמרים אלה, מתוך נבכי כתביהם וכתבי קורותיהם של אותם מסיתים ומדיחים, עורר בשעתו הדים רבים, הציג את ראשי הציונות בקלונם, ושימש לימים כחומר הסברתי-השקפתי בסיסי בפעילותם של ארגונים העוסקים בקירוב רחוקים וכן בקרב אלה שדאגו לפקוח את עיניהם של צעירים תמימים שגדלו בסביבה דתית-לאומית.

באותה תקופה, היו שהתקשו להאמין לציטטות המדהימות - שנחבאו עד אז בתוך המלל הרב של כתובי תולדות התנועה הלאומית - ואמרו כי לא יתכן שאותם מנהיגים ציוניים לא נרתעו מלחשוף כך את עומק הידרדרותם.

אלא שהדברים שפורסמו אז, קיבלו בשבועות האחרונים אימות ברור, באמצעות פרסום כתב היד המקורי שהתגלה כמקור מוסמך של הציטוטים המחרידים.

בפרק הראשון שבסידרת המאמרים "הבה נתבוללה", הובאו דברים שכתב לעצמו מייסד הציונות, תיאודור הרצל (שר"), כאשר תיאר בעיני רוחו כיצד יביא להמרת דת המונית של יהודי אוסטריה רח"ל.

לאחרונה השלימו אנשי 'הארכיון הציוני המרכזי' פרויקט דיגיטציה ששמו "הרצל אונליין", שמנגיש לציבור הרחב את יומניו המקוריים במלואם, כפי שנכתבו בגרמנית בכתב

הדף ביומן, מבין מאות המסמכים שמוצגים לציבור: 'רציתי לומר לאפיפיור: בכוונתי להתחיל בתנועה גדולה להתנצרותם של היהודים באורח חופשי ומכובד'

האוסטרים, ולומר לו: עזור לנו נגד האנטישמים, ואתחיל בתנועה גדולה להתנצרותם של היהודים באורח חופשי ומכובד".

"חופשי ומכובד — בכך שמנהיגיה של התנועה הזאת, ובראש ובראשונה אני, יישארו יהודים, וכיהודים יטיפו למען מעבר אל דת הרוב. לאור היום, בימי א' בצהריים, תיעשה ההמרה בכנסיית שטפן, בתהלוכות חגיגיות ובצלצול פעמונים. לא באורח מבוש, כדרך שעשו זאת יחידים עד עכשיו, כי אם בגאווה. ואילו בכך שהמנהיגים ימשיכו להיות יהודים, ילוו את הציבור רק עד מפתן הכנסייה והם עצמם יישארו בחוץ, בכך יתעלה כל המעמד הזה לרמה של כנות רבה".

"אנו, האיתנים, היינו אמורים להיות דור-הגבול. היינו ממשיכים לאחוז באמונת אבותינו. ואולם את בנינו הצעירים היינו עושים לנוצרים, לפני שיעמדו על דעתם, לפני הגיל שבו ההמרה נראית מורכב לב או קרייזיס".

"כל זאת ציירתי לעצמי, את הכול, כדרכי, עד פרטי הפרטים. אף דימייתי את עצמי בא דבוכים עם הארכיבישוף של וינה, במחשבותי עמדתי לפני האפיפיור — אלה הצטערו מאוד שאני מבקש

להשתייך רק לדור-הגבול — ושילחתי לעולם את הסיסמה הזאת של עירוב גזעים".

בהמשך הוא מספר, כי מי ששיכנע אותו לסגת בו מהרעיון, היה מוריץ בנדיקט, יהודי וינאי מתבולל ששימש כעורך העתון, 'נויה פרייה פרסה' שבו כתב הרצל בתחילת דרכו:

"בנדיקט דחה את רעיון הפנייה אל האפיפיור, כשדיברתי אתו כאן בעניין הזה... הוא אמר: מאה דורות עמדו בני עמך והתקיימו בתוך היהדות. אתה רוצה עכשיו לשים את עצמך כגבול החוסם את ההתפתחות הזאת. את הדבר הזה לא תוכל לעשות ואף אסור לך לעשותו — ומלבד זאת, האפיפיור לא יקבל אותך כלל".

דף אחר ביומן נושא את התאריך 24 בדצמבר 1895, תקופת החגא של הנוצרים. באותה שנה חלו בתקופה זו - להבדיל בין הטמא והטהור - ימי החנוכה.

הוא מספר כי מי שכיהן כרב הראשי הרשמי של וינה, משה גידמן, בא בתאריך זה לבקר בביתו לרגל החנוכה, ונדהם לראות כי במקום למצוא בבית סממן מסורתי מינימלי כלשהו של ימי החנוכה - המתין לו מחזה מחריד:

"ממש ברגע שהדלקתי את אורות עץ האשוח בשביל ילדי, נכנס גידמן. נראה כי רוחו נעכרה עליו בגלל המנהג הנוצרי", מספר כותב היומן.

הוגה הרעיון הציוני כותב על כך: "לא ארשה שילחצו עלי!", והוא מוסיף בלגלוג ציני עצות ארסיות לאורחו, באם הוא מבקש למצוא דרך כיצד להתעלם מהמשמעות המחפירה של המחזה המקומם: "מצדי שיקרא לו 'עץ החנוכה' או 'המפנה החורפי של השמש'!"

כאמור, הדפים המזעזעים הללו מוצגים עתה, בצורתם המקורית, לעינו של הציבור הרחב. מבחינתנו, די בדברים שצוטטו כדי "להיכנס אל תוך ראשו של מחולל התנועה הציונית" ולהבין מקצת מדמותו של אותו חוזה-החוה, מסית ומדיח, שהרעיונות הלאומיים שהפיץ הובילו לשמד רוחני מיליוני יהודים רח"ל, מאז ועד עתה.